

ודוד המלך הוא הרוח הרביעי המתחבר עימם **הָא אִינּוֹן רְתִיכָא קְדִישָׁא שְׁלִימָתָא** ואו הם מרכבה קדושה שלימה כי האבות בחינת הגדת ודוד מלכות ויחד הם מרכיבת הבינה, **וְעַל דָא בְתִיב** ועל זה כתוב (תהלים ק"ח) **אֶבֶן מֵאָסָו הַבּוֹנִים** אבן שהוא חינת המלכות מאסו אותן הבונים שהם הגדת בוני המרכבה הויאל יש בה אחיזה הקלוי **הִיתָה לְרָאשׁ פְגָה** כי כל הנהגת הגדת הייתה על ידה.

כל דברי שלמה המלך סתומים בחכמה עליונה

בְגַין דְכָל מַלְוִי דְשֶׁלֶמָה מַלְבָא סְתִימָין בְלָהו בְחֻכָמָתָא ופירשתי דברי שלמה המלך כדי שתדע שככל דבריו סתומים כולם בחכמה, **וּבְלָהו לְגֹזֶבֶן דְהִיכְלָא קְדִישָׁא** וכולם לפני ולפנים של המלכות שהוא היכל זו"א, **וּבְנִי נְשָׂא לֹא מְסֻתְבָּלִי בְהוּ וְחַמָּאן מַלְוִי בְמַלְיָן** **דִבְרֵנְשׁ אַחֲרָא** ובני אדם אינם מתחבוננים בהם ורואים את דבריו באילו הם דברי חכמה של אדם אחר. **אֵי הַכִּי, מַה שְׁבָחָא הוּא לְשֶׁלֶמָה מַלְבָא בְחֻכָמָתִיהִי, מִשְׁאָר בְנֵי נְשָׂא** ואם כך הוא מה הוא השבח של חכמת שלמה המלך יותר משאר בני אדם. **אֶלָא וְדֹאי בְלָמָה וּמַלָּה דְשֶׁלֶמָה מַלְבָא סְתִים בְחֻכָמָתָא** אלא ודאי הוא שככל דבר ודבר של שלמה המלך הוא סתום בחכמה עליונה.

טובה חכמה עם נחלה החכמה שורה כשם ישראל מתפללים ומkillים מצוות ומעלים מ"ן למלכות

פתח ואמר, (קהלת ז) טובה חכמה עם נחלה ויזהר לרואין
השיטש [נ], אי לאו דהא אתקליא מליה דא אם לא
 שהיה מתגלה הקדמת זה הכתוב, לא (שמענא ולא) ידענא מאי ק אמר לא
 היינו יודעים מה פירושו ומה בא לומר אנחנו עכשו שאנו יודעים הקדמת העניין יש לפניו
טובה חכמה, דא היא חכמה, דהיא תחת השיטש
 מה שאמר טובה חכמה הכוונה למלכות שהיא בחינת חכמה ועירא וחכמת שלמה והוא תחת
 השימוש ז"א, (ס"א לפורסיא) בורסיא מתקנא לייח והוא כסא המתווך
 לו". טובה חכמה עם נחלה ואם כן מה שאמר טובה חכמה עם נחלה
 פירושו יאה ושפירא כד איה שרייא עמhone דישראל הנה
 ויפה החכמה הוא כשהיא שורה בעם ישראל ועל ידי מעשיהם הטובים והתפלות והמצאות
 הם מעלים לה מ"ן, **דאינון נחלה ועד בא דיליה, לאתקשרא בה**
 שהם נחלה גורלה להתחבר בה כי הם בניה.

שבח גדול יותר לאוטם שוכו להתחבר בו"א בחינת השימוש

אבל תישבחתא יתר לרואין השיטש אבל יש שבח גדול יותר
 לאוטם שם רואי השימוש, **לאינון דזבו לאתחברא**

לחכמה לכל הבריות שהם רואי השימוש.
 ויתרונו דעת: ויש יתרון בידעות החכמה על
 נחלהו בידו. יותר רואי השימוש: ויש יתרון
 הממן.

[נ] טובה חכמה עם נחלה: טובה חכמה למי
 שיש לו נחלה כי בלעדיה החכמה לא תתקיים
 נחלהו בידו. יותר רואי השימוש: ויש יתרון
 הממן.

הליימוד

בְשָׁמֶשׁ, וְלֹא תִקְשַׁר אֲבִיה והינו לאותם שזכו להתחבר בו"א שהוא בחינת השם ולהתקשר בו, **דֵּהָא אָחִיד בְּאַילְנָא דְּחִי** לפי שהוא מקבל מוחין מא"א ואחו בעז החיים, ומאן **דָּאָחִיד בִּיה**, **בְּכָלָא אָחִיד**ומי שהוא אחיו בו הוא אחיו בהכל, **בְּחִיַּן דְּהָאִי עַלְמָא**, **וּבְחִיַּי דְּעַלְמָא** **דָּאַתִּי** בחים של זה העולם ובחיי העולם הבא, **וְדָא חֹוא דְּכַתִּיב** וזה שכותוב, (קהלת ז) **וַיִּתְרוֹן דְּעַת חַכְמָה תְּחִיה בְּעַלְיָה**. **מַאי** **וַיִּתְרוֹן דְּעַת** על איזה דעת זה נאמר **דָא אַילְנָא דְּחִי** והוא ו"א בחינת עז החיים שנקרו דעת. **יִתְרוֹן דִּילְיָה מַהוּ** ומהו היתרון שלו, **הַחַכְמָה וְדָאַי** ודי שהיתرون שלו הוא מה שמקבל מוחין מהחכמה בחינת אבא, **דֵּהָא תָּזָה, מַחְכָּמָה עַלְאָה נַפְקָא** שהרי התורה שבכתב שהיא בחינת ז"א יוצאת מהחכמה העליונה בחינת אבא ובמו שכותוב נובלות חכמה של מעלה תורה (בראשית רבה יז,ה).

בחינה יתרה מהם היא לאותם שמאחדים את המלכות עם השימוש בחינת ז"א **תָּג** עוד יש לפרש הכתוב **טוֹבָה חַכְמָה עַם נְחַלָּה, טוֹבָה חַכְמָה, וְדָאִי עַם נְחַלָּה, דָא צְדִיקָא דְּעַלְמָא** טובח חכמה הוא כמו שאמרנו חכמה ועירא היא המלכות כאשר היא עם נחלה בחינת היסוד זו"א שהוא בחינת עדיק העולם וכשהם מחוברים יחד הם נחלה כ"י משפייע נחל למלכות, **דָא יְהוּ נְחֹזָר דְּשָׁמֶשׁ** שהוא אור השימוש כי הוא מקבל מתפארת זו"א בחינת שימוש להאר במלכות, **דֵּהָא תְּרִין דְּרָגֵין אַלְיָן בְּחַדָּא יְתַבֵּי, וְדָא חֹוא**

ה לימודי היומי

שְׁפִירוֹ דָלְהֹן כי כאשר הם חכמה עם נחלה הם ב' מדרגות יסוד ומלכות היישבים אחד ביחוד אחד וזהו היפוי שלהם, **אֲבָל וַיּוֹתֶר לְרוֹאֵי הַשְׁמֶשׁ**, **לֹאִינּוֹן דְמַתְאַחֲדִין בְשְׁמַשָּׁא** אבל בחינת יתרה מהם היא לאותם שמאחדים את המלכות עם השימוש בחינת ז"א, **תוֹקֵפָא דְכָלָא, שְׁבָחָא** **דְכָלָא** שהוא מקבל מוחין מאו"א ומוכחים הוא החזק והשבח של הכל. **וְזֹא הוּא דַעַת, אִילְנָא דְחֵי** ז"א הוא בחינת הדעת ובחינת עץ החיים, **וְהָא אָוְקָמוֹה** וכבר ביארו החברים עני זה.

שלמה המלך אחוז במלכות שהוא מדרגתו ומשם ידע כל החכמות שביעולם **גַם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טֻוב** (משל יט). **מִאן נֶפֶשׁ** מי הוא הנפש. **דָא נֶפֶשׁ טֻוב דְדוֹד מְלָכָא** הוא נפש טוב של דוד המלך שהוא בחינת המלכות. **וְזֹא חַכְמָה דְקָאָמָרָן** וזהי החכמה ועירא שאמרנו שהוא המלכות וعليה אמר שכאשר היה בלי דעת דהינו בשנית ביחוד עם ז"א. **וּבְגִינִי כֵךְ** ובשביל כך דהינו לפי ז"א הוא בחינת הדעת לבן נאמר **יִתְרֹזֵן דַעַת הַחַכְמָה** יתרונו של ז"א הנקרא דעת היא החכמה שבו הם המוחין שמקבל מאבא, **דְמַתְפָּזָן** **אֲשֶׁתְרֵשָׁא אִילְנָא** כי מאבא הוא נרש להיות אילן החיים **וְאַתְגַּטְעַל** **לְכָל סְטְרִין** ואחר כך על ידי הבינה הוא נתוע להשפייע לכל הוק, **וּבָן לְכָל אַיִן דְאַחֲידָן בֵיהַ בְּהָאֵי אִילְנָא** וכן להשפיע גם על כל אותם הצדיקים שאוחזים באילן הזה, **וְעַל דָא** ועל בן לפי שהמלכות אוחזות בו"א **שְׁלָמָה מְלָכָא לֹא אֲשִׁתְבָּח אֶלָא בְהָהֵן דְרָגָא דִילִיָּה** שלמה המלך